



AO VAKS

U N E N Ä G U

Kummaline seiklus 1 - vaatuses.

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUUSEUM
FOND K15535-8

1972. a. Rootsis.

T e g e l a s e d :

Mia-Lii
Pia-Lii
Tädi-Lii
Ratapuri Kii
Gunga-Liih
Gunga-Laah
Une-Mati
Lumeräitsakud
Tiiger-Mati
Tiiger-kiisud
Jutustaja

Lavapilt:

Vasemal, umbes pool lavast Mia-Lii ja Pia-Lii soe, roosavärvides tütarlapselik magamistuba, suure ja laia nägusa voodiga, voodi kõrval pikk madal riiul, millel mänguasju, nukke, raha-hoiukarbid ja suur mängukaru jne. Paremas toa seinas pea maani ulatuv aken ja klaas uks aeda. Vasemalt käik teistesse tubadesse.

Parempoolne lava on tükike lumist aeda - väljaspool maja, põõsaste tulba otsas seisva linnumaja ja sellele kinnitatud kaeravihuga. Tagaplaanil kõrge lumine hekk, üle selle paistavad tänavatuled ja kauge tulede säras südalinna siluett.

Jutustaja: On sügavsinine samet-pehme talveõhtu. Aeglaselt sõuavad laiad lumeräitsakud üle puude, hõljuvad põõsaste lumeraagudes ja piiluvad toa akende taga.

Ja toas - seal on soe, pidulikult puhas ja värskusest lõhnav kuusevaik - kell tiksus nagu aralt - vaikselt ja raadiost voogab õige kauget mahedat muusikat - aga siis teeb raadio korraka "klõps" ja kostab teadustaja asjalik hääl:

- Halloo! Halloo! Siin Ringhäälingu erakorraline õhtuste uudiste saade!

- Halloo! Halloo! Siselinna III Politsei jaoskonna ülem teatab: Praegu põgenes Metropolitani-Tsirkuse areenilt puurist maailma kuulsaim ja kardetavaim tiiger Ratapuri Kii vabadusse! Kõiki jalutajaid ja tänavail viibijaid hoiatatakse ja manitsetakse ettevaatusele ...

"Klõps" - toas on jälle vaikus, kell tiksus endiselt - arglikult ja raadiost voogab sama mahe ja kauge muusika - ja väljas langevad endiselt laiad pehmed lumeräitsakud ...

Muusika. Eesriie avaneb aeglaselt.

Toas laias voodis puhkavad sooja vaiba all Mia-Lii ja Pia-Lii.

Lumeräitsakud: (Keerutavad väljas aias hõljuvas lumetantsus).

Une-Mati: (Keerutab sisse, heites sätendavat une-liiva oma ümber).

Jutustaja: Unenäod nii ilusad,
su teed ja teod köidavad -
pikaks pärjaks punuvad ...

Talveõhtu seiklused
laidas lumes sõuavad
puude üle, põõsaste -
aknaklaasist piiluvad,
sätendavad, kaovad ...

Unenäod vaid sõuavad ... sõuavad ...

Une-Mati koos lumeräitsakutega keerutab ära. Muusika vaikib.

Kaugelt kostab politseiauto sireene.

Ratapuri Kii: (Hiilib tänavalt aeda, mingisse kardinasse kui mant-
lisse mässitud). Nad on mul kannul - kuhu saaksin
end peita! (Vaatab abiotsivalt ringi). Ainuke või-
malus majja! (Hiilib maja juurde ja piilub aknast
sisse) A-aa seal magab ju ainult kaks pisikest tüd-
rukut - soojas voodis - ja mina pean siin väljas
külmetama - (Koputab ettevaatlikult uksele). Kop -
kop halloo!

Mia-Lii: (Tõuseb voodis istukile) Mis see oli? Keegi hüüdis?

Pia-Lii: (Samuti, uniselt) Hüüdis?

Ratapuri Kii: (Uuesti koputades) Kop-kop halloo!

Mia-Lii: Keegi on aias! Ukse taga - (Tõuseb voodist ja as-
tub ettevaatlikult ukse juurde).

Pia-Lii: (Samuti, tema taga).

Mia-Lii: Kes sa oled?

Pia-Lii: Mis sa soovid?

Ratapuri Kii: Mina - mina olen - üks hiline teekäija -

Mia-Lii: Teekäija?

Pia-Lii: Oled sa jõuluvana - jaa?

(Politsei sireenid lähemal)

Ratapuri Kii: Ja-jah! Olen - olen see kes aga soovite! Laske aga
mind nüüd ruttu sisse - paid tüdrukud!

Lapsed: Sisse?

Ratapuri Kii: Mu jalad külmetavad ja ma olen hirmus väsinud -

Mia-Lii: Ma ei tea - kas tohime - on juba hilja - kõik ma-
gavad -

Ratapuri Kii: (Endale) See on hea, et magavad - (Kuulda jälle
politsei vilet ja hääli). Olge nüüd paid - laske
ikka - (Nutuselt). Ma külman siin ukse taga jääpu-
rikaks - ai-ai ai - oi-oi-oi - laske sisse paikesed -

Pia-Lii: Ehk on tõesti jõuluvana - teeme ukse lahti?

Ratapuri Kii: Laske mind ainult üheks minutiks tuppa - sooja tuppa
nina soendama -

Mia-Lii: Olgu! Aga ainult üheks minutiks - (Avab ukse)
(Politsei sireen).

Ratapuri Kii: (Astub külmast ja hirmust lõdisedes tuppa ja lööb
ruttu ukse oma taga kinni).

Lapsed: (Uurivad teda arglikult ja taganevad) kes - kes sa
oled? -

- Pia-Lii: (Kes märganud tiigri saba, mis mantli alt välja paistab). Mis - see on - sul on ju saba taga - appi!
(Lapsed taganevad voodi poole).
- Ratapuri Kii: (Nende poole astudes, paluvalt käsi tõstes, mille juures mantel õlgadelt maha langeb) Aga tüdrukud -
- Lapsed: Appi! Appi! Tiiger! (Poevad kiiruga voodi alla)
- Ratapuri Kii: (Samuti hirmuga) Appi! Tiiger! (Jookseb toas ringi)
Kus? Väljas? Piilub hirmunult aknast välja) Ma ei näe midagi! Pime on - ja ainult politsei autod tuututavad -
Oeh! (Langeb väsinult toolile) Enam ma ei jõua - oeh!
Kuidas ma jooksin - ikka edasi ja edasi - tsirkuse tuled jäid kaugemale selja taha - politsei autod olid küll kiired, aga mind nad kätte ei saanud -
- Mia-Lii: Miks nad siis sind taga ajavad? - (Pead voodi alt välja pistes).
- Pia-Lii: Mis paha sa oled teinud?
- Ratapuri Kii: (Haledalt) See on pikk ja kurb lugu - (pool nuuksudes) väga kurb lugu -
- Mia-Lii: (Voodi alt välja ronides, tema juurde) Ära nüüd nuta -
- Pia-Lii: (Samuti, tema järel). Jutusta, mis sinuga siis juhtus?
- Mia-Lii: Ehk saame sind aidata? -
- Ratapuri Kii: (Endiselt haledalt) See on nii kurb - keegi ei saa mind aidata - oi - oi - oi - oi -. Hulk aega tagasi - kui ma olin veel pisikene - hüppasin, jooksin ja tantsisin rõõmsalt metsas - kaugel, kaugel siit, suures rohelises metsas -
- Pia Lii: Seal oli tore? -
- Mia-Lii: Sa elasid dzunglis?
- Ratapuri Kii: Jaa - seal oli tore! - Siis aga tulid jahimehed püüdsid mu kinni, panid raudsesse puuri ja vedasid linna linna ja maalt maale - Ja mina pidin igasuguseid vigureid tegema - Nad panid mulle nimeks Ratapuri Kii - ja ütlesid, et ma olen kõige kardetavam ja koledam tiiger maailmas!
- Pia-Lii: Aga sa ei ole ju sugugi kole!
- Mia-Lii: Ka mitte kardetav - eks ole?
- Ratapuri Kii: Ei - ei! Mina kardan hoopis inimesi - koledasti kardan - nad on kurjad - ja - ja (jälle nuuksudes) - ma tahan jälle oma suurde rohelisse metsa tagasi -

Mia-Lii: Ara nuta enam - meie aitame sind -

Pia-Lii: Me aitame sind tagasi su suurde rohelistesse metsa -

Ratapuri Kii: Kas tõesti! Teie olete head - aga - aga - see ei lähe ju! Tee minu koju on pikk - peab kaua aega laevaga sõitma - ja selleks peab olema raha - pileti raha!

Mia-Lii: See on lihtne asi - vaata (võtab riiulilt hoiukarbi) Katsu kui raske see on! Siin on palju raha sees -

Pia-Lii: (Samuti riiulilt hoiu-pörsast tuues) Ja siin on sama palju - minu raha, kuule (raputab) selle kõige eest ostad omale koju sõidu pileti -

Ratapuri Kii: AGA MA EI VÕI JU ENAM VALJA MINNA - kui end aga näitan, nabitakse mind kohe kinni ja pistetakse jälle puuri tagasi!

Pia-Lii: Hirmus! - Mis me siis teeme?

Mia-Lii: Sa tulid ju siia - sul oli mantel?

Ratapuri Kii: See oli tsirkuse vana kardina tükk seda tunnevad nüüd kõik! -

Mia-Lii: Ma tean - paneme sulle hoopis teised riided selga! -

Ratapuri Kii: Teised riided? -

Mia-Lii: Jah, meie tädi riided -

Pia-Lii: Siis lähed välja - nagu Tädi-Lii -

Mia-Lii: Lähed sadamasse, istud laevale ja sõidad koju -

Ratapuri Kii: See on alles mõte - kas arvate, et see õnnestub?

Pia-Lii: Tädi-Lii klaarib end alati -

Mia-Lii: Ja sina, Tädi-Lii riietes samuti!

Muusika.

Mia-Lii: Kleit ja kübar, sukad, kingad -

Pia-Lii: Siidishall ja valged kindad -

Ratapuri Kii: Ja sadamasse jalutab nüüd Kii -

Lapsed: Ta välja näeb siis täpselt nagu meie Tädi-Lii -

Ratapuri Kii: Oi-oi-oi-oi

Lapsed: Oi-oi-oi-oi

Mia-Lii: Ankur üles, sõit lä'äb lahti -

Pia-Lii: Siis ei ole enam mahti -

Ratapuri Kii: Kaob silmapiiri taha mure, vaev -

Lapsed: Sest kiirelt lendab kodu poole okeani laev! -

Ratapuri Kii: Oi-oi-oi-oi

Lapsed: Oi-oi-oi-oi

Mia-Lii: Ules alla laine mäest -

Pia-Lii: Laev kiigub, õõtsub kõigest väest -

Ratapuri Kii: Ei merereis mind kohutagi nii -

Lapsed: Sest varsti kodu dzunglis meie Ratapuri-Kii - !

Ratapuri Kii: Oi-oi-oi-oi -

Lapsed: Oi-oi-oi-oi -

Tädi-Lii: (Taga) Mis möll siis see on? (Muusika vaikib)

Lapsed: (Hüppavad süngi teki alla)

Ratapuri Kii: (Pöb süngi alla. Pime)

Tädi-Lii: (Toruksest sisse) Imelik! Kuulsin selgesti kisa ja möllu siit! (Pööl-tasa) Mia-Lii! Pia-Lii! - Mh! Magavad kui kotid - (astub voodi juurde) Või on see jälle mõni teie vigur - no, Tädi-Liid teie ei peta! - (Korruga kostab norskamist - kõige kolme norskamist)

Tädi-Lii: (Jääb teraselt kuulama, iga norskamise järele tõstab ühe sõrme üles) Hm - (Vaatab voodisse) Kaks - kaks on voodis - aga kolm norskavad - (vaatab uurivalt ringi) No küll ma saan ka selle viguri jälile - oodake aga - (Tasa väljudes) Ma jätan toa ukse praokile - kuuleme - ja näeme! -

Pia-Lii: (voodis püsti hüpates) Ära läks!

Mia-Lii: (Samuti) Tsst! Uks on lahti - sa näed ju - ta kuuleb! (Läheb kikivarvul ja sulgeb ukse)

Ratapuri Kii: (Voodi alt välja pugedes) Oo - kuidas ma kartsin, arvasin iga minut et ta leiab mu üles!

Mia-Lii: (Ukse juures) Tsst! (Avab ukse ja piilub teisi tuppa) Tädi-Lii toas on tuli - kindlasti valvab ta seal! (Ust sulgedes, tuleb teiste juurde) Peame nüüd nii kaua ootama, kui Tädi-Lii magama jääb.

Pia-Lii: Ootama - ma olen nii unine, et jään kohe siin püsti jalul magama.

Ratapuri Kii: Mina kah olen nii - nii väsinud!

Mia-Lii: Siis magame kõik natuke - (Võtab voodilt ühe teki ja padja) Siin on sulle tekk ja padi Kii -

Ratapuri Kii: (Vaatab hädaliselt ringi, ja lõpuks seab end aia ukse ette maha magama).

Lapsed: (Pöevad voodisse) Head ööd! (Kustutab tule)

Ratapuri Kii: Head ööd! (Vaikus pisut aega). Oeh! - (haledalt) Oi - oi - oi! -

Mia-Lii: Mis on?

Ratapuri Kii: Uni ei tule -

Pia-Lii: Pane silmad kinni ja loe -

Ratapuri Kii: Mis ma loen?

Pia-Lii: Numbreid - üks, kaks, kolm ...

Ratapuri Kii: üks, kaks, kolm - oi, oi, oi -

Pia-Lii: Mis sul jälle viga on?

Ratapuri Kii: Ma kardan - pime on - ja külm - Uuuu - uu

Mia-Lii: (Süütab tule) Ära nüüd hulu - Tädi-Lii kuuleb -

Ratapuri Kii: Uuuu - u ma kardan siin üksinda -

Mia-Lii: Tsst! Ole nüüd vait ometi - tule siia voodisse -
siis - aga ära enam hulu -

Ratapuri Kii: (Seab end laste vahele voodisse) Ei hulu enam -

Mia-Lii: (Kustutab tule)

Ratapuri Kii: Oeh! - Rääkige mulle muinasjuttu - uni ei tule -
kohe ei tule - oeh -

Pia-Lii: Kas sa tead seda juttu Une-Matist? -

Ratapuri Kii: Une-Mati? Kes see on?

Pia-Lii: Une-Mati tuleb tasakesi oma väikeste abilistega -

Mia-Lii: Tal on suur hõbedane kott käes - sealt ta võtab
une-liiva ja viskab kõigile lastele silma -

Ratapuri Kii: Liiva silma - kui kole -

Pia-Lii: (Uniselt) - ja siis tuleb nii kange uni peale - et -
kõik jäävad magama -

Lapsed: (Jäävad magama) (Algab vaikne muusika)

Ratapuri Kii: (Omaette) Une-Mati - kindlasti näeb ta välja nagu -
Tiiger-Mati - pikas - pikas - viskab - uneliiva - ja
kõik jäävad magama - (Muusika vaikib, viivuks vaikus)
(Muusika. Tiigrite tants).

Tiiger-Mati: (Tantsib sisse une-liiva heites, peale teda siis
Tiiger-Kiisud kiiretempolises, hoogsas tantsus).

Ratapuri Kii: (Tõuseb voodis istukile) Vaadake! Seal ta on -
Tiiger-Mati ja ta viskab une-liiva - ja ta abili-
sed Tiiger-Kiisud! (Lööb takti kaasa, lõpuks hüp-
pab voodis püsti kisades ja kräunudes hoogsalt kaa-
sa)

Lapsed: (Tõusevad samuti, ehmunult) Mis - mis on?

Ratapuri Kii: Tiiger-Mati - vaadake! (Hulub vaimustatult ja hüp-
pab voodilt põrandale, kaasatantsides).

Tädi-Lii: (Hääl taga) Mis siis nüüd ometi lahti - on!

Lapsed: Tädi-Lii! (Hüppavad voodi, Kiid kaasa tõmmates.
Tiiger-Mati ja Tiiger-Kiisud kaovad).

- Lapsed: Ta tuleb siia, ruttu teki alla - pea kah teki alla!
(Pakivad Kii teki alla)
- Mia-Lii: (Suurt karu võttes) Selle Karu-mõmmi paneme siia oma
vahele - ja nüüd tuli pimedaks! (Kustutab tule)
- Tädi-Lii: (Sisse) Mis siin - on! Kui küsida tohib? (Süütab tule)
Ma küsin viimane kord, mis siin ometi sünnib?!
- (Uurib lapsi ja voodit, siis korraga) Mis ime lugu
see siis on? Karu-Mõmm magab nende vahel - ja - ja
karul on suur pikk tiigri saba taga? - Mis vigur see
siis on - Pia-Lii ja Mia-Lii? Ütelge! (Haarab tiigri
sabast ja tirib)
- Ratapuri Kii: (Hüppab röögatades püsti) Aiii - mu saba! -
- Lapsed: (Samuti)
- Tädi-Lii: (Suure ehmatusega) Taevas tule appi! Kuuljad, nägi-
jad! Tiiger! Appi! Tiiger laste voodis!
- Ratapuri Kii: (Samuti) Appi! Tiiger! Laste voodis! Appi! (Hüppab
voodist ja põgeneb teise tuppa).
- Tädi-Lii: (End kogudes) See ei saa tõsi olla - see on viiras-
tus! - Unenägu - silmamoonutus - võtke kinni - appi!
(Tormab Kiile järele) Võtke unenägu kinni!
- Mia-Lii: Ruttu Kiile järele - peame ta ära peitma - enne kui
Tädi-Lii ta kinni nabib! -
- Pia-Lii: Laseme ta eest uksest välja! - (Tõttavad kah tuppa
ära) (Väljast, tänavalt kostab jälle, juba lähemalt,
politseiauto sireene, hääli ja vilet)
- Gunga-Liih ja Gunga-Laah: (Tulevad lampidega jälgi ajades aeda,
ühel suur nõõripundar, teisel suur kott kaenlas). -
- Gunga-Liih: Jäljed tulevad siia - (Hiilivad aias jälgi otsides
ringi).
- Gunga-Laah: (Lõpuks aeda viiva toa ukse ees) Siin lõpevad jäl-
jed - aa - ta on majja tunginud! - (Püüavad aknast
ja uksest sisse piiluda).
- Lapsed: (Tulevad joostes).
- Mia-Lii: Nüüd on Kii esikus, riidekapis peidus -
- Pia-Lii: (Tema järel, toolidega ja uksega kolistades) -
Kurr-näu!
- Tädi-Lii: (Hääl) No, oota sa viirastus!
- Mia-Lii: Tädi - ta tuleb siia! -
- Pia-Lii: Seda ma tahangi - kurr-näu! (Peidavad endid voodi
alla).
- Tädi-Lii: (Hari peos) Ma kuulsin selgesti siit müdinat ja ko-

linat?

Gunga-Liih: (Kuulatahes) Ta on toas - see on selge - seal käib ju igavene möll ja tagaajamine!

Gunga-Laah: Ja-jah! (Uksele pörutades) Majarahvas - majarahvas! Tehke lahti!

Gunga-Liih: Me tuleme appi! Me oleme tiigri-taltsutajad!

Tädi-Lii: (Ukse juurde, avab selle) Tõnu taevale, viimasel minutil, mul hakkab juba jõud lõppema - astuge sisse mehed!

Gunga-Liih ja Gunga-Laah: (Sisenevad kummardusega) Gunga-Liih! Ja Gunga-Laah, madame!

Tädi-Lii: (Samuti) Tädi-Liih! Aga nüüd ruttu, see hirmus elukas laseb veel praegu majas ringi -

Gunga-Liih: Just seda me arvasime, madame -

Gunga-Laah: Jäljed tulid siia -

Tädi-Lii: Ruttu - minu järele!

Gunga-Liih: Kuhu ta meie käest pääseb! (Tormavad tädi järele tuppa).

Lapsed: (poevad voodi alt välja).

Mia-Lii: Vaene Kii - lähme ja laseme ta esikust välja tänavale -

Pia-Lii: Jah! Ruttu! (Samuti jooksega tuppa)

Tädi-Lii: (Hääl taga) Siia mehed!

Gunga-Liih ja Gunga-Laah: (Samuti) Me tuleme, madame! -

Kii: (Tuleb joostes väljast aia poolt ja tormab tuppa) oi - oi - oi! (Jookseb laste toas ringi ja siis kaob jälle teistesse tubadesse edasi)

Lapsed: (Kii kannul, kah aia poolt tuppa joostes) Kii! Oota! - Kii! Meil on üks plaan - (Võtavad riiulilt hoiukarbid ja tuiskavad Kiile järele) Kii, oota nüüd!

Tädi-Lii: (Kohe laste kannul) Siia mehed! Ta lipsas esikust tänavale, ja sealt jälle aeda - kolistab jälle toas - mehed, siia! (Jookseb tubadesse edasi)

Gunga-Liih ja Gunga-Laah: (Samuti tädi kannul) Me tuleme - me tuleme - ega ta meie käest pääse, julgust, madame!

Tädi-Lii: (Taga) Siia! -

Ratapuri Kii: (Tormab jälle tänavalt aeda ja sealt laste tuppa, vaatab abitult ringi. Haarab siis voodilt lina, seda oma ees hoides, jääb seina äärde seisma, saba lina alt väljas)

Tädi-Lii: (Jälle aia poolt tuppa joostes, meestele) Nägin selgesti

et see kaval elukas lipsas jälle siia tuppa -
oota, sa! Siia mehed! Ruttu! Ta on meil käes!
(Uurib voodi alla ja toas ringi) Kummaline, ta on
jälle kadunud - hakka veel tõesti uskuma, et see
kõik on unes ja mitte ilmsi! (Märkab korraga sei-
nal nagu rippuvat lina ja selle alt välja vatu-
vat tiigri saba) Pole siin unenägu midagi - näe,
päris lausa "ilmaime": Voodi lina ripub seinale -
ilma konksuta - ja tiigri saba küljes, võtab hoo-
gu ja hüppab hari käes Kii kallale) Oota sa!

Ratapuri Kii: (Heidab endalt välkkiirelt lina - mässides Tädi-
Lii sellesse) Jälle see saba - Miks peab tiigril
just saba taga olema! (Põgeneb jälle tubadesse, ära)

Tädi-Lii: (Ähkides ja puhkides linas keerutades) Appi!

Gunga-Liih: (Tuleb joostes aiast uksele) Aa-h! Siin sa mul oled-
ki, väike Kiikene - (Gunga-Laahile) Ruttu, tule
kotiga siia! (Mõlemad hüppavad kott käes tuppa ja
heidavad koti üle tädi, kes kõigest jõust vastu
maadleb)

Gunga-Liih: Ja nüüd ruttu - seome ta kinni! - (Hakkavad kotti,
koos tädiga, siduma. Rüselemine ringi ja lõpuks
voodil)

Lapsed: (Kätel Tädi talve riided, tulevad aeda tänavalt
koos Kiiga)

Mia-Lii: Nüüd ruttu, Kii - siin on Tädi talvepalit, müts
ja shall -

Pia-Lii: Kindad, käekott ja saapad - ja raha on kõik siin
kotis! (Hakkavad Kiid riietama. Muusika "Oi-oi-Oi")

Mia-Lii: Kleit ja kübar, sukad, kingad -

Pia-Lii: Siidishall ja valged kindad -

Ratapuri Kii: Ja sadamasse jalutab siis Kii -

Lapsed: Ta välja näeb nüüd täpselt nagu meie Tädi-Lii -

Ratapuri Kii: Oi - oi - oi - oi - !

Lapsed: Oi - oi - oi - oi - !

Kõik: Nüüd ei ole enam mahti

Ankur üles, sõit lä'äb lahti -

Kaob silmapiiri taha mure, vaev -

Sest kiirelt lendab kodu poole ookeani laev!

Oi - oi - oi - oi!

Oi - oi - oi - oi!

Kii: (Lahkub tänavale, viibates lastele, kaob)

Lapsed: Õnn kaasa! Õnnelikku reisi! Jõua ilusti koju! (Muusika kestel on Tädi-Lii seotud ja lamab nüüd liikumatult voodil)

Gunga-Liih: (Higi pühkides) Nüüd lõpuks on ta meil käes ja seotud - poleks uskunud - noor ja väike loomake - aga vaata, kus jõudu - nagu vanal emalõvil!

Gunga-Laah: Hinge tahtis välja maadelda - aga nüüd politseiautosse ja tsirkusesse tagasi!

Lapsed: (Astuvad aiast tuppa) Mis see siis siin on?

Gunga-Liih: Siin - a-ah aa! Näete lapsukesed - siin on mehed - kiiremad kui tiiger!

Gunga-Laah: Ettevaatust! Siin koti sees on maailma kardetavam ja kavalam tiiger Ratapuri-Kii! Jaa-ah!

Gunga-Liih: Meie püüdsime ta kinni!

Lapsed: (Puhkevad naerma) Kii - Ratapuri Kii? Ta on ammu läinud!

Mia-Lii: Sõidab juba laeval, kodu dzungli poole -

Gunga-Liih ja Gunga-Laah: Sõidab kodu dzungli poole! Aga - aga - kes on siis siin kotis? -

Mia-Lii: Mina kardan - et -

Pia-Lii: Mina ka - et - (katsub kotti) aga ta ei liiguta end sugugi -

Mia-Lii: Ruttu nõörid lahti - kuulete - ta ei liiguta ju end -

Gunga-Liih: Aga - aga -

Lapsed: Ei mingisugust aga - ruttu - kuulete - nõörid lahti - (Hakkavad nõöre lahti arutama)

Pia-Lii: Ja saba ei ole tal ka mitte -

Mehed: Ei ole saba - (Tõmbavad Tädi-Liilt koti koos linaga ära) see on nõidus - tiigri püüdsime ja kotis on madame Tädi-Lii! Oi allah - allah!

Lapsed: Tädi-Lii on minestanud - (Patja tädi pea alla seades)

Mehed: Hull lugu -

Gunga-Liih: (Gunga-Laahile) Sina püüdsid tema - ja toppisid kotti -

Gunga-Laah: Aga sina sidusid tema kinni -

Gunga-Liih: Parem laseme jalga enne kui madame Tädi-Lii ärkab - see tädi on veel kardetavam kui kümme Ratapuri-Kiit kokku! (Kaovad aeda) Enne oli tiiger - siis muutus Tädi-Liiks ja siis jälle tiiger ja lõpuks madame Tädi-Lii - see on ju nõidus - (Kaovad tänavale).

Tädi-Lii: (Toibudes ajab end istukile) Mis see siis on?

Lapsed: Tädi-Lii, tädikene!

Tädi-Lii: (Korrage) Tiiger? - Aga kus on tiiger?

Lapsed: Tiiger? Sa nägid und, tädikene!

Tädi-Lii: Nägin selgesti, et tiiger magas teie vahel voodis -

Lapsed: Voodis?

Mia-Lii: Aga see oli ju meie mängukaru Mõmm!

Tädi-Lii: Mängukaru Mõmm! Uskumatu - aga tal oli tiigri saba taga -

Mia-Lii: Ah, see oli ju unes - unes on kõik võimalik - hobusel on lõvi saba - karul tiigri saba ja -

Tädi-Lii: Uih! Milline hirmus unenägu - aga raadios ütles ju, et tiiger on linna lahti pääsenud - põgenenud tsirkusest -

Lapsed: No jah! Ja siis sa nägid seda kõike kohe unes - ja meie kah!

Tädi-Lii: Kuidas, teie kah - sama unenägu -

Lapsed: (poevad teki alla uniselt) Eks ole naljakas - kõik meie kolm - nägime sama unenägu -

Tädi-Lii: Uskumatu - aga jääge nüüd ilusasti magama - aeg on juba hiline - (Kohendab laste tekke, lahkudes) Head ööd! Kolm - kõik kolm - sama unenägu! (Pead raputades ära). (Pime. Muusika "Une-Mati")

Une-Mati: (Tantsib sisse, nagu vaatuse alguses, heites sätendavat une-liiva oma ümber, temaga koos keerlevad lumeräitsakud lunetantsus)

Jutustaja: Unenäod nii ilusad
su teed ja teod köidavad -
pikaks pärjaks punuvad ...

Talveõhtu seiklused

lains lumes sõuavad

puude üle, pöösaste -

aknaklaasist piiluvad,

satendavad, kaovad ...

Unenäod vaid sõuavad ... sõuavad ...

(Eesriie sulgub aeglaselt).